

Publicerad 2009-10-22 20:08 av © Birgitta Wäppling

om det funnes en gud i himlen de åren, måtte han ha blundat

Vart tog din vikarie vägen, gud, under alla de år du var tjänstledig?

det var kylslagen vinter i storstad

när dina blåfrusna händer sökte svepa kappan tätare om axlar

vi såg

hur studiebidraget täjndes till bristningsgränsen

genom att millimeterpassa brödet i små tärningar

en i varje fack i istärningslådan

en för varje dag i månaden

och även om brödet tycktes räcka tiden ut

blev du inte mätt

vi såg

hur hungern till slut briserade

och alla enkronor tömdes ur spargrisen

för att köpa nystekt pyttipanna vid gatuköket

fastän du visste att maten du lagar själv

mättar längre

och plånboken gjorde inte mycket väsen av sig

med endast kvitton och ett frimärke

som innehåll

det var som en hållplats

där du väntade på något bättre

men en bussbiljett blev på sin höjd en hägring

när du fortsatte uppför gatan

på pizzerian intill skrattade man högljutt

drack öl som kostade en hel förmögenhet jämfört med den mat du åt på en hel vecka

åt sig mer än mätta

medan din mage nästan glömt vad mättnad var

och du vände dig bort

för att slippa se

vet du

det var något utöver det basala som förde dig vidare

drivkraften och viljan att utveckla

jag tror att du vet

att brödet du fördelade

egentligen tog slut före månadsskiftet

och att du lade grunden till överlevnad

genom att blunda med öppna ögon

© Birgitta Wäppling, 12 juni 2009

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © Birgitta Wäppling med Poeter.se id #19749 innehar upphovsrätten